

[Ejner Kristensen.]

rigtigt, at disse undersøgelser fortsættes. Samtidig foreslås det, at udgifterne ved disse undersøgelser nu lægges over på landbruget, udgifter, som hidtil har været afholdt af det offentlige. Man kan jo nok diskutere, om en sådan omlægning er rimelig, og under hensyn til vort nuværende stade med hensyn til udrensningen af kvægtuberkulose og kalvekastning, hvor man fra landbrugets side praktisk talt kan melde rent land, og under hensyn til, at de pågældende sygdomme også kan angribe mennesker og derfor påkalder almen interesse, er det et spørgsmål, om ikke en fremtidig kontrol med disse sygdomme kan siges at være en opgave, der angår os alle og derfor som hidtil må betales af det offentlige.

Jeg har endvidere med tilfredshed bemærket, at lovforslaget foreslår bibeholdelse af kredsdyrlægerne. Disses arbejde i forbindelse med udrensningen har i de forløbne år været højt værdsat. Som et mellemled mellem veterinærdirektoratet og det praktiske landbrug har de på dette punkt udført et fortjenstfuldt arbejde, som i høj grad har været medvirkende til de gode resultater. Jeg tror, at der i fremtiden kan findes arbejdsfelter for kredsdyrlægerne, hvor deres indsats fortsat kan blive til gavn for dansk landbrug.

I det hele taget må det siges, at der her er tale om en lovgivning, som vil forenkle og afvikle en række gældende bestemmelser for det hidtidige arbejde med bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning, og lovforslaget må af denne grund modtages med tilfredshed. Denne lovgivning vil også betyde en væsentlig reduktion af de beløb, som statskassen og landbruget i fællesskab har ofret på disse formål.

Bortset fra enkelte spørgsmål, som jeg ventner vi kan forhandle om i et udvalg, kan jeg altså på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Niels Ravn: Fremsættelsen af dette lovforslag er en milepæl i bekæmpelsesarbejdet mod de smitsomme husdyrsygdomme. De resultater, der er opnået under bekæmpelsen af kvægtuberkulose og den smitsomme kalvekastning, er et smukt eksempel på, hvor meget der kan nås ad frivillighedens vej, når det private initiativ følges op af

passende foranstaltninger fra lovgivningsmagtens side. Tallene taler her deres tydelige sprog. Hvis vi går tilbage til midten af 30'erne, var opimod 90 pct. af Danmarks kvægbesætninger smittet med kvægtuberkulose; i midten af 40'erne var stillingen for kalvekastningens vedkommende den, at 25 pct. af besætningerne var smittet, og under bekæmpelsesarbejdet kom yderligere 25 pct. til, således at ca. halvdelen af vore kvægbesætninger har måttet renses for denne sygdom. Det er glædeligt at se, at vi pr. 1. oktober 1958 har kunnet melde rent for tuberkulosens vedkommende; der fandtes ingen besætninger, som var smittet af denne sygdom. For kalvekastning var procenten så lav som 0,3, og det skal tilføjes, at en stor del af disse 0,3 pct. i realiteten kan regnes som rene besætninger; de var endnu ikke registreret, men de var på vej mod registrering. Det er en glædelig udvikling. Det er glædeligt for landbruget, at det er kommet af med disse to tabvoldende sygdomme, og det er glædeligt for befolkningen, at den nu kan være klar over, at mælken leveres fra besætninger, der er fri for disse for mennesker ikke ufarlige sygdomme, idet det er en kendt sag, at både kvægtuberkulosen og den smitsomme kastning, brucellosen, kan overføres til mennesker og kan være ret ubehagelige sygdomme. Det er endvidere glædeligt for vor landbrugseksport, at man kan tage også det med ind i billedet og benytte det i propagandaen, at landet nu er rensset for disse to sygdomme.

Der er ved denne lejlighed grund til at rette en tak til alle dem, der har været med i dette bekæmpelsesarbejde: myndighederne, mejeriernes fællesorganisation, veterinærdirektoratet, og ikke mindst til dem, der har arbejdet i marken: de praktiserende dyrlæger og den enkelte landmand, der først og fremmest har måttet lægge ryg til.

Lovforslaget kan siges at have 2 hovedpunkter. Det ene er dette, at arbejdet med bekæmpelse af disse to sygdomme fra at henhøre under en særskilt lovgivning nu lægges ind under lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme, de såkaldt ondartede smitsomme sygdomme. Når det ikke har været tilfældet tidligere, skyldes det ikke, at disse to sygdomme ikke har været opfattet som ondartede, men simpelt